

ЗАПИЛЕННЯ КІМНАТНИХ РОСЛИН

К.В. Рудисва¹, Н.В. Гнілуша²

1 – студент природничого факультету,

*2 – доцент кафедри ботаніки та екології, кандидат педагогічних наук, доцент
Криворізький педагогічний інститут ДВНЗ «КНУ»*

Вступ. Від запилення як процесу перенесення пилюки з пиляків на приймочку маточки, залежить подальше запліднення, розвиток плодів та насіння рослин (в тому числі і кімнатних рослин). Кімнатні рослини є об'єктами дослідження у галузі рослинництва. Вони створюють сприятливу атмосферу у домі. Кімнатні декоративні рослини є не тільки живою прикрасою, а ще поліпшують мікроклімат. Різноманітність цілощох властивостей кімнатних рослин відіграє важливу роль на вплив здоров'я людського організму (вплив на емоційний та фізичний стан). Важливо дотримуватися всіх умов вирощування рослин, в тому числі і їх запилення. Дослідженням даної проблеми займалося багато вчених-біологів, а саме: В.В. Воронцов [1], М.І Стеблянко [2], А.В. Степура [3], Г.Г. Якубовська [4].

Метою роботи є ознайомлення з методикою дослідження запилення кімнатних рослин.

Об'єкт та методи дослідження. Об'єктом досліджень були обрані кімнатні рослини. Методом дослідження запилення кімнатних рослин є метод пшучного запилення. Пшучне запилення застосовують для підвищення врожайності деяких рослин, для виведення нових сортів рослин. Методика дослідження була впроваджена нами при вивченні ботаніки.

Результати та їх обговорення. Досліджуючи дану проблему, ми провели пшучне запилення цитрусової кімнатної рослини лайму (*Citrus aurantiifolia*).

В нашому дослідженні ми дотримувалися такого алгоритму:

1. Спостереження за появою на рослині квіток та за часом цвітіння кімнатної рослини лайму (*Citrus aurantiifolia*).
2. Визначення жіночих і чоловічих частин квітки. Жіноча частина, має «маточку», що являє собою товстий липкий стовбур в середині квітки. Кожна квітка має чоловічі частини, «тичинки». Тичинки являють собою тонкі палички з кульками пилку (пиляками) на кінецьках.
3. Збір пилку з тичинок, за допомогою ватного тампона або маленької кисті.
4. Видалення всіх слабких квіток, або так званих «пустоцвітів», щоб потенційні плоди отримували більше сил для повноцінного дозрівання.
5. Нанесення як можна більше пилку на прийомочку маточки, щоб збільшити шанси на запилення.
6. Повторення цього процесу з іншими квітками рослини лайму (*Citrus aurantiifolia*).
7. Спостереження за процесом запилення. Коли запилення станеться, на місці рильця почне з'являтися крихітний плід. Цей процес може зайняти кілька недінь або місяців (залежить від виду рослини). Фрукти, як правило, дозрівають протягом 6-9 місяців після запилення, в залежності від сорту рослини.

Висновки. Підводячи підсумки, можна вважати, що результатом запилення у рослин є запліднення. Скільки пилкових зерен запилило квітку, стільки насінин буде у плоді. Отримані знання і уміння, щодо нашої проблеми дослідження, сприятимуть підвищенню рівня професійних компетенцій майбутніх фахівців, з метою використання їх у навчальному процесі загальноосвітніх закладах.

Список використаної літератури:

1. Воронцов В.В. Кімнатні рослини. Новий посібник по догляду / В.В. Воронцов. — М.: ЗАО «Фітон+», 2006. — 288 с.
2. Стеблянко М.І. Ботаніка: Анатомія і морфологія рослин: Навч. посібник / М.І. Стеблянко та ін. — К.: Вища шк., 1995.— 384с.
3. Степура А.В., Енциклопедія комнатных растений / А.В. Степура. — М.: ООО ТД «Издательство Мир книги», 2009. — 224 с.
4. Якубовська Г.Г. Енциклопедичний довідник. Кімнатні рослини / Г.Г. Якубовська. — Х.: Школа Харків, 2010. — 144 с.